

ඇය මගේ බිරිඳයි - 14

මම හට් එක පැත්තට දුවගෙන එනකොටත් දුලී හට් එක අයිනෙම තිබුණු පුටුවක ඉඳගෙන වටපිට බල බලා හිටියා. මමත් වැඩියෙ කලබලකාරී ගතියක් නොපෙන්වා දුලී ලඟින් වාඩිවුනා. "කොහෙද ඔයා හිටියෙ.." දුලී ටිකක් කලබලෙන් ඇහුවා. "මම සේරම බලන් හිටියෙ.. මොනවද ඔයි මේ කරන වැඩ.." මම දුලීගෙන් ටිකක් තදින් ඇහුවා. "මම හිතුවෙ නෑ මෙච්චර දුරදිග යයි කියලා අනේ.." දුලී යටහන් පහන්ව අහිංසක විදිහට කීවා. "බාප්පා කාරයා මොන මගුලක් කරයිද දන්නෙ නෑ.. දැන් නම් බයේ බෑ මට.." මම තාමත් කලබලෙන් කීවා. "ඒ මදිවට අරුත් ඔයාගේ පැත්තියත් ගලේ ගන්නා නේද.. කවුරුවත් දකින්න කලින් ගේ ඇතුලට ගිහින් සුමන නැන්දගෙන් සායක් ඉල්ලන් ඇඳගන්නවා" මම දුලීට කීවා. "නැන්දා ඇහුවොත් මොකද කියලා.." දුලී පහන් හඬින් ඇහුවා. "මොනවා හරි හැඳුනා ඡරා වුනා හරි කියනවා. දැන් යන්න ඔහොම්ම.." මම දුලීට තදින් කීවා. ඒත් සිද්දවුනේ නොසිතපු දෙයක්. දුලී නැගිටින්න හදද්දිම අපේ බාප්පා එනෙත්ට කඩාපාත් වුනා. "රුක්ෂාත් පුතා මොකද මේ අයින්ට වෙලා ඉන්නෙ..." බාප්පා දුලී දිහා හොඳහින් බලාගෙන ඇහුවා. දුලී එහෙම්මම ආයෙන් පුටුවෙ වාඩිවුනා. "නෑ. නෑ බාප්පා මේ නිකං අපි දෙන්නා කථාවක් දාගෙන හිටියා.." මම කීවා. "ඉතින් දුව කොහොමද ජීවිතේ.." බාප්පා එකපාරටම දුලීගෙන් ඇහුවා. දුලී ටිකක් කලබලේට පත්වෙලා, වචන පැටලෙන්න ගත්තා. "හො..හොඳයි බාප්පා.." දුලී හරිම හෙම්ම උත්තර දුන්නා. "මොකෝ කෙල්ලෙ නිකං බයවෙලා වගේ.. දාඩියත් දාලා... මොකක් හරි ප්රශ්නයක්ද" බාප්පා දුලී දිහා හරිම අමුතු කැදර බැල්මක් දාගෙන ඇහුවා. බාප්පා තවමත් හිතන් හිටියෙ මම මේ කිසිම දෙයක් නොදන්න බව කියලා මට හොඳටම තේරුනා. දුලීත් කිසිම දෙයක් නොදන්න ගානට "නෑ.නෑ" කියලා ලාවට ඔලුව වැනුවා. "මට නම් ඔයා ගැන හරිම සතුටුයි රුක්ෂාත් පුතේ.." බාප්පා ආයෙන් මගෙ දිහා බලන් කීවා. "ඒ මොකෝ බාප්පෙ.." මම දුලී දිහාත් බාප්පා දිහාත් බලන ගමන් ඇහුවා. "ඇයි කොල්ලො මේ වගේ ලස්සන, අහිංසක, ගුණවත් නැණවත් හොඳ බිරිඳක් ඉන්න එක ගැන සතුටු නැද්ද බං.." බාප්පා කට පුරාම හිනාවක් දාගෙන කීවා. බාප්පා මට ගහපු තෝත්ති හින්ටි එක ගැන මට පොඩි තරහකුත් ඇති වුනා. ඒ කරලා පොර දුලීගේ මුණ දිහාත් බලලා තෝත්ති හිනාවක් දැම්මා. "කෝ පොඩි කෙල්ල.." බාප්පා අපේ දුව ගැන ඇහුවා. "අපේ අම්මා ලග ඇතුලෙ.." මම උත්තර දුන්නා. "අරන්

වරෙන්කො පොඩ්ඩක් කෙල්ලව බලන්න..." බාප්පා කීවේ මාව එනනින් යවලා දුලී එක්ක කපාකරන්න උවමනාවට බව මට තේරුණා. ඒත් මටත් ඕනා වුනා බාප්පා දුලීට කියන්නෙ මොනවද කියලා දැනගන්න. මම එහෙමීම ගෝත් එකේ මයික් එක ඔත් කරලා පුටුව උඩින් තියලා ඉස්සරහට ගිහින් බිලු ටුත් එක ඔත්කරගන්නා. "මොකෝ කෙල්ලෙ ලැජ්ජද අහක බලන් ඉන්නෙ.." මම පිටත් වුනු ගමන්ම බාප්පා දුලීගෙන් ඇහුවා. දුලීගෙන් කිසිම පිලිතුරක් නෑ. "දැන්නම් නිකං පන්නිනි අම්මා වෙන්න හදනව නේද..." බාප්පා ටිකක් නපුරු ස්වරයකින් ඇහුවා. "අනේ.. මම හිතලා කරපු දෙයක් නෙවේ බාප්පා... අනේ.. රුක්ෂාන්ට කියන්න එපා.. කාටවත් කියන්න එපා.." දුලී අහිංසක බැහැපත් ස්වරයකින් කීවා. "හර්..හර් මම ඕකට කියන්නෙ නෑ, කාටවත් කියන්නෙ නෑ. හැබැයි මට උඹව ඕනේ.. මම කැමති විදිහට මට උඹව ඕනේ..." බාප්පා ටිකක් හඬ පහත් කරගෙන කීවා. "අනේ මොනවද ඒ..." දුලී පහත් හඬින් ඇහුවා. "වෙන මොනවද කෙල්ලෙ ඉතින්... උඹට අරින්න ඕනා හොඳට.." එහෙම කියපු බාප්පා ලාවට හිනාවක් දානවා මට ඇහුනා. "දැන් මට අමාරුයි බාප්පා.." දුලී ආයෙත් අහිංසක විදිහට කීවා. "ඒවා මට වැඩක් නෑ. කොහොම හරි තව ටිකකින් නාන කාමරේ පිටිපස්සට වරෙන්..." බාප්පා දුලීට ටිකක් තදබල හඬකින් කීවා. ඒත් එක්කම අපේ අම්මත් දුවව වඩාගෙන මගෙ ඉස්සරහට ආවා. දුවව අම්මගෙන් ඉල්ලගත්තු මම, ආපහු බාප්පායි දුලීයි ඉන්න තැනට ආවා. "ආ... අරු එනවා, මොකුත් නොවුනා වගේ හිටපන්.." බාප්පා දුලීට කියාගෙන මගෙ පැත්තට හැරුණා. "මේ.. වූටි කෙල්ල.. කෝ එන්න සීයා ලඟට.." බාප්පා දුවව වඩාගෙන හුරතල් කරන්න ගත්තා. මම ආයෙත් මගෙ පුටුවෙ ඉඳගෙන ගෝත් එක කට්කරලා, හොරෙන් වගේ දුලී දිහා බැලුවා. දුලී කලබලෙන් වගේ මගෙ මුණ දිහා බලන් ඉන්නවා. මම ටිකක් සංසුන් වෙලා දුලී දිහා බලලා ඇහැක් ගැහුවා. කෙල්ල ඒකෙන් තේරුම්ගන්නා මම හැමදෙයක්ම දැනන් ඉන්න බව... ඒ අතරේ අතුලයි අනිත් කොල්ලො දෙන්නයි දුලී දිහා බල බල තෝන්ඩි හිනාවක් දදා, අපිට ටිකක් ඇතින් ඉඳගත්තා. කොහොමත් කොහොම හරි දැන් වෙලාව රූ දහයයි හතලිහ විතර වුනා. ගොඩාක් රූ වෙලා හින්දම මලගෙදර හිටිය හැමෝම වගේ පිටත් වෙලා ගිහින් තිබුණා. ඉතුරුවෙලා හිටියෙ හරිම සුලු පිරිසක් විතරයි. ඔය අතරේ ඒ ගෙදර හිටිය ආච්චි අපි හැමෝමම කැම කන්න කපාකලා. දුලීට සුදු සාය පිටින් යන්න බැරි නිසා මම කලින් කීවා වගේ දුලී වෙන සායක් ඇඳගන්න කාමරේට යන්න සූදානම් වුනා. ඔය අතරේ අපේ දුවත් වූ දාගෙන නෙමාගන්නා. ඒ නිසා දුවගෙ ඇඳුම් ගන්න මටත් අපේ වාහනේ පාක්

කරලා තිබුණු දිනාවට යන්න සිද්ද වුනා. දුවව බාප්පගෙ අතේම තියපු මම දුලීට එහෙමීම ඉන්න කියලා කාර් එක පැත්තට ගියා. නමුත් මම නැති අතරෙ මෙනත මොනවාම හරි සිද්දවෙයි කියලා මට හැඟීමක් ආවා. ඒ නිසා බොරුවට වාහනේ පැත්තට ඇවිදගෙන ගිය මම කලුවරේ පදුරක් අස්සට වෙලා ඒ පැත්ත බලන් හිටියා. ඇත හිටිය අතුල උගෙ සාක්කුවට අනදාලා දුලීගේ ලා නිල් පාට පැන්ටිය එලියට අරන් ඒක දුලීට පේන්න ඉඹින්න ගත්තා. දුලී හොරැහින් ඒ දිනා බල බල ආයෙන් බිම බලාගත්තා. "ඒ..ඒ.." අතුල ඇත නියාම දුලීට හෙමිට කපා කලා. දුලී ඒක ඇහිලන් නැහුනා වගේ හිටියා. "ඒ මද්දු මාමා ඕකිට කපා කරපන්.." අතුල ටිකක් පහන් හඬින් බාප්පට කීවා. දුලී දිනා හිනාවක් දාගෙන බලපු බාප්පා, "අන්න යාලුවෝ ටික කපාකරනවා... හෙ..හෙ.." කියලා කීවා. දුලී අකමැත්තෙන් වගේ ඔලුව හරවලා අතුලලා ඉන්න දිනා බැලුවා. ආයෙන් දුලීගේ පැන්ටිය දුලීට පේන්න තෝන්ඩියට වගේ ඉඹුපු අතුල අනිත් දුලීට ලඟට අඩගැහුවා. අතේ මට බෑ වගේ කියලා ඔලුව දෙපැත්තට වනපු දුලී ආයෙන් අහක බලාගත්තා. ඒත් එක්කම එතන හිටිය එක කොල්ලෙක් නැගිටලා හෙමිට ඇවිත් බාප්පා ලඟින් වාඩිවුනා. හොඳට වටපිට බලපු කොල්ලා දුලීගේ මුණට ලංවුනා. "මොකෝ උඹේ ලොකුකම... කපා කලාම එන්න බැරිද.." පොර හරිම නපුරු විදිහට කීවා. කොල්ලගෙ මුණ දිනාවත් නොබලපු දුලී "අතේ අරයා ඉන්නවා, ප්ලීස් යන්න මෙනනින්.. ප්රශ්නයක් වෙයි.." කියලා යටහන් පහන් අහිංසක ස්වරයකින් කීවා. "ඒ කැරි පොන්නයා හිටියා කියලා අපිට වැඩක් නෑ... හුකෝගන්නෙ නැතුව වරෙන් අතුල අයිසා ගාවට..." කොල්ලා තවත් නපුරු විදිහට කීවා. ඒ කරලා පොර හෙමිට නැගිටලා ආයෙන් අතුල ගාවට ගිහින් ඉඳගත්තා. හෙමිට වට පිට බලපු දුලී සායන් අල්ලගෙන හෙමිට අතුලලා ඉන්න තැනට ගියා. "තොට එකපාරක් කපා කලාම එන්න බැරිද වේසි.." අතුල දුලී උන් ඉන්න තැනට ලංවෙද්දිම කීවා. "අතේ.. අරයගෙ පවුලේ හැමෝම ඉන්නවා.. මට ලැජ්ජ වෙන්න වෙයි.." දුලී හරිම අහිංසක විදිහට කීවා. "පුකේ අරිමුද ඇ.." දුලීගේ වචනෙ ගතනකටවත් නොගත්තු අතුල කට අගින් කුපාඩි හිනාවක් දාගෙන කීවා. "අතේ මම යනවා..." දුලී එතනින් යන්න හැදුවා. අතුල දුලීගේ අත මිරිකලා අල්ලගත්තා. "හුත්ත පලන්නද ආයෙ සැරයක්.." දුලීගේ අත මිරිකගත්තු අතුල ආයෙන් හරිම වාචල කුපාඩි විදිහට ඇහුවා. දුලී වටපිට බල බල අත අඹර අඹර අතුලගෙන් ගැලවෙන්න උත්සාහා කලා. ඒත් එක්කම කවුරු හරි ගේ ඇතුලෙන් එන සද්දෙ ඇහුනු අතුල දුලීගේ අත අතඇරලා දැමිමා. ආයෙන් ගේ ඇතුලෙන් ආවේ ඒ ගෙදර ආච්චි. ඒ ආච්චි එලියට ඇවිත් ආයෙමත් කට්ටියට කෑමට කපාකලා. ආච්චි පිටත් වුනා

විතරයි අතුලට පස්ස හරවන් හිටිය දුලිගේ සාය හරහා පුකට වටාස් ගාලා පාරක් අතුල ගැහුවා. "ඔහොම හිටපන්කො අපි එනකන් ඇ... උඹේ හුන්නෙන් පඩියන්න හුකනවා උඹට... ඔහොම හිටපන් එනකන්.." කියලා හරිම නපුරු විදිහට කියපු අතුලයි අනිත් දෙන්නයි ගේ පිටිපස්සෙ පාරෙන් අදුරෙම නොපෙනී ගියා. තවත් එනන නොහිටිය දුලි දුවන් ඇවිත් ආයෙන් හටි එක ඇතුලෙ ඉදගන්නා. තවත් බලන්න දෙයක් නැතිබව තේරුම් ගන්න මම හෙමිට පදුරෙන් පැනලා කාර් එකට ගිහින් දුවගෙ ඇඳුනුත් අරගෙන ආපහු ආවා. ඒ කරලා අපිට දුවව දුන්නු බාප්පාත් කැමට කියලා ගේ ඇතුලට ගියා. දුලි හෙමිට දුවගෙ ඇඳුම් මාරුකරන්න ගන්නා. "අනේ මට බයයි.. මුත් මොනවා කරයිද දන්නෙ නෑ.. ලැජ්ජවෙන්න වෙයි අනේ.. අපි මෙහෙමිම යමු..." දුලි හොඳටම බයවෙලා ඉන්න බව මට තේරුණා. වැඩේ මෙයිට වඩා දුරදිග ගියොත් ඇත්තටම අපිට හැමෝම ඉස්සරහා නෝන්ඩි වෙන්න වෙයිද කියලා මටත් දැනෙන්න ගන්නා. ඒ උනාට අතුලල දුලිට සලකන විදිහ දැකලා මට අමුතුව ආනල් එකකුත් දැනුනා. ඒත් ආනල් එකට වඩා නෝන්ඩි වෙන්න වුනොත් සේරම ඉවරයි, මම ආයෙන් හිතාගන්නා. දුවගෙ ඇඳුම් මාරුකරපු දුලි දුවව මගෙ අතට දුන්නා. "එහෙනම් අපි ඔහොම යමු.." මම දුලිට කීවා. ඒ කරලා මමයි දුලිගේ ඇතුලට යන්න සූදානම් වුනා විතරයි අතුලයි කොල්ලො දෙන්නයි කලින් හිටිය තැනම වාඩිවුනා. කලින් වගේතෙවේ, උන්ගෙ බැල්මවල් වල තිබුනෙ හරිම නපුරු බවක්. උන් මගෙ දිහාත් දුලි දිහාත් කන්න වගේ බලන් හිටියා. ඒ වගේම උන්ගෙ ඇස් රතුම රතු වෙලා. මුත් ටික මොනවාම හරි පාවිච්චි කරලා ඉන්න බව මට හොඳටම තේරුනා. "මුත් මෙතන අපිව නෝන්ඩි කරන්න කලින්... ඔයා මුත්ව වාහන තියෙන පැත්තට අරන් ගිහින් ඡේප් කරන්න බලන්න..." මම හෙමිට දුලිට ලංවෙලා කීවා. "අනේ මට බයයි මුත් එක්ක දැන්.." දුලි බයෙන් වගේ කීවා. "ඔයාමතේ මේ වැඩේ පටන්ගන්නෙ.. දැන් ඉතින් ඔයාම ඉවර කරන්න.. යන්න හෙමිට ඒ පැත්තට ..." කියපු මම එහෙමිම නැගිටලා ගේ ඇතුලට ගියා. ගේ ඇතුලට ගිහින් දුවව අපේ අම්මා අතට දුන්නු මම ආයෙන් හෙමිට එලියට ආවා. ඒ වෙනකොටත් දුලි හෙමින් හෙමින් වාහනේ පැත්තට යන හැටි මම දැක්කා. ඒත් එක්කම අරුත් තුන්දෙනත් අනිත් පැත්තෙන් පැනලා ඒ පැත්තට යන හැටි මම බලන් හිටියා. වහාම ක්‍රියාත්මක වුනු මමත් හොරෙන්ම ඒ පැත්තට පැත්තා...

අපේ කාර් එක ගාවට ගිය දුලි කාර් එක ගාව හිටගන්නා. රූ නිසා ඒ හරියම තනිකරම පාදයි. මමත් එනන තිබුණු ගස් ටිකට මුවාවෙලා දුලි

දිහා බලන් හිටියා. ඒත් එක්කම අරුන් තුන්දෙනා කොටි තුන්දෙනෙක් ගොදුරකට ලංවෙනවා වගේ හෙමින් හෙමින් දුලී ලඟට ආවා. "උඹත් හෙන ආසයි නේද අපිට කියලා ඇරගන්න..." දුලීට ලංවෙද්දීම අතුල කීවා. "මේ උඹේ පොත්තයගෙ කාර් එක නේද..." අනිත් කොල්ලා හෙමිට මගෙ කාර් එක අනගාන ගමන් කීවා. "උඹලට හොඳයි.. උඹේ මිනිහට සල්ලි තියෙනවා.. ගෙයක් තියෙනවා.. කාර් තියෙනවා... හැමදේම.. අපිට මොනවද, මොකුත් නෑ. අපි පුංචියට හරි මොනවා හරි දෙයක් ඉල්ලපුවාම, උඹේ කැරි පොත්තයා ඇවිත් අපිව හිරේ යවනවා.. ඒත් අද උඹේ මිනිහා ගැන තියෙන තරහා සේරම නැතිවෙලා යනකන් අපි උඹට හුකනවා.. උඹට මැරෙනකන්ම හුකනවා කැරි වේසි.. උඹේ හුත්තයි පුකයි ඉරෙනකන් හුකනවා... අතුල දුලීගේ මුණ දිහා බලාගෙන තරහෙන් පුපුර පුපුර කැගැහුවා. "අනේ... මං වදින්නම් අයිසෙ... එහෙම කරන්න එපා ස්ලීස්... මම අම්මා කෙනෙක් අයිසෙ, මට දරුවෙක් ඉන්නවා..." දුලී යටහන් පහන්ව බැහැපත් වෙන ගමන් කීවා. "තෝ වගේ බඩුවකට හුකන්න ඕන හැටි අපි හොඳට දන්නවා" කියපු එක කොල්ලෙක් දුලීගේ කොණ්ඩෙන් අල්ලලා මිරික ගත්තා. දුලීගේ මුණ දිහා වියරුවෙන් බලන් හිටපු පොර, දුලීගේ සුදු කම්මුල් හරහා පාරවල් දෙකක් ගැහුවා. ඒ පාරවල් වලට කෙල්ලගෙ කම්මුල් රතුවෙලා ගිහින් ඇස්වලින් කදුලුත් පැන්නා. එහෙමම දුලීව අනිත් පැත්තට හරවපු කොල්ලා දුලීව කාර් එකේ බොනට් එක උඩ දිගාකරලා, පුක උස්සලා තමන්ගෙ පැත්තට ගත්තා. දුලීගේ සුදු සාය එහෙමම උස්සපු පොර, කෙල්ලගෙ සුදු තට්ටම් වලට වට පට ගාලා ගහගෙන ගියා. වැඩිවෙලා යන්න කලින් දුලීගේ තට්ටම් දෙක රතුවෙලා ගියා. එහෙමම දුලීගේ හුතු හිලට බස්සපු කොල්ලා වේගෙන් බස්සගෙන බස්සගෙන ගියා. පොර බිලා හිටපු දෙයේ ශක්තියද මන්දන්තෙ නෑ ඒත් පොර දුලීට කදුලු පැහලා ඇඳෙන තරම් වේගෙන් කරන් ගියා. "ආහ්...ආහ්...ආහ්හ්හ්හ්...අනේ...ආහ්හ්හ්..." දුලී අඩන ගමන් කැගැහුවා. එහෙමම දුලීගේ පුකේ හිලේ පොල්ල අතුල්ල පොර තමන්ගෙ පොල්ලෙ ගැවිලා තිබුණු දුලීගේ ජුස් පිටින්ම පුකේ හිලට බැස්සුවා. දුලීගේ කොණ්ඩෙන් ඇඳලා මිරිකගත්තු පොර, කොණ්ඩෙන් ඇඳගෙනම දුලීට පුකේ අරින්න ගත්තා. වැඩිවෙලාවක් ගියෙ නෑ පොර ගහගෙන ගිය වේගට පොරට බඩු යන්න ආවා. එහෙමම පොල්ල ඇඳලා අරන් දුලීගේ හුතු හිලට බස්සපු පොර බඩු ටික කෙල්ලගෙ හුතු හිලේම යවලා දැමිමා. ඒ අවසරයෙන් දුලීට ලංවුණු අනිත් කොල්ලා දුලීව උඩු අතට හරවලා බොනට් එක උඩ තියන් සාය උස්සන් හුත්තට බස්සන්න පටන්ගත්තා. වේගෙන් වැඩේ කරන් ගිය පොරත් දුලීගේ ඇතුලෙම බඩු ටික යවලා

දැමීමා. මේ සැරේ නම් දුලී අනිවාරණම ජරෙග්නන්ටි වෙන බව මට තේරුම් ගියා. දුලීව බාගෙට මරපු කොල්ලො ටික හිනාවෙව් දුලීටයි මටයි නෝන්ඩි දදා පිටවෙලා ගියා. තව දුරටත් මේක වෙනත් ඉඩ දුන්නොත් දුලීටතවත් අමාරුවෙන බව තේරුම් ගත්තු මම දුලී ගාවට දුවගෙන ගිහින් දුලීව එහෙම්ම කාරෙකට දාගන්නා. බාප්පා අවට ඉන්නවද කියලා විපරම් කරපු මම, අම්මා ගාව හිටිය දුවවත් අරගෙන හදිසියෙන්ම එතනින් පිටවෙලා ආවා. මම හැසිරෙන හැටියෙන් මොකක් හරි අවුලක් තියෙන බව අම්මටයි තාත්තටයි වැටහෙන්න ඇති. නමුත් ඒ කිසිම දෙයක් ගන්නකට නොගත්තු මම දුලීව දාගෙන ගෙදර එන්න පිටත් වුනා. දුලී සිටි එකට හේත්තු වෙලා හුතු තොල් අතගගා ටිකක් අමාරුවෙන් වගේ හිටියා. දුලී අනිවාර්යෙන්ම ජරෙග්නන්ටි වෙන බව වැටහුනු මම පහුවදාම දුලීට පොස්ටිනෝර් ගෙනත් දුන්නා. දුලී දවස් තුනක් හතරක්ම යනකන් හිටියෙ තරමක් අමාරුවෙන්. ඒ වගේම දුලීත් මමත් ඒ සිද්ධිය පිළිබඳව කිසිම දෙයක් කථා කලෙන් නෑ. හැබැයි මේ සිද්ධිය කොච්චර දුරට නෝන්ඩි වෙයිද කියලා නම් මම කවදාවත් හිතුවේ නෑ.....

මතු සම්බන්ධයි

පරක්කු උනාට හැමෝගෙන්ම සමාව අයදිනවා. වැඩ නිසා කථාව ලියන්න කාලය මදි වුනා.... කියවන්න, රසවිඳින්න. හොඳ කමෙන්ට් දෙන්න..... තැන්කිස්..

රචනය : C.D

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**